Ч. 82. Второк 26 (13) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Інтерпеляция пос. Брайтера і єї заперечене. — З Альбанії. — Хороба султана

На суботнїшнім засїданю палати послів ухвалено, як вже звістно, закон о позичці в третім читаню, без дискусиї а відтак приступлено до дальшої розправи над пильним внесенєм пос. Вукотіча о дальматиньских зелїзницях. Внесенє се маюче на цїли прискоренє будови зелїзниць в Дальматиї ухвалено.

Пос. Брайтер поставив інтерпеляцию до президента палати Паттая, в котрій запитує, чи звістна єму така справа: Промисловця Бернарда Вецлера покликано на дожизненного члена палати панів. Вецлер в лїтї мин. року навязав зносини з презесом Кола польского пос. Ґломбіньским і умовив ся з ним, що Ґломбіньский буде старати ся о покликанє єго на члена палати панів а в заміну за то дістане якусь винагороду. Отже зложено такі услівя: становиско члена надзираючої ради Товариства „Schodnica" для віцепрезидента палати пос. Старжиньского, виарендованє фабрики леду і консервів в Кракові, яка єсть власностию войска, п. Ґломбіньскому, взглядно консорциї, котру він вкаже а наконець п. Вецлер дав до розпорядимости 200.000 К на „Słowo polskie".

Президентови палати — говорить ся дальше в інтерпеляциї — не може бути байдужне, які особи і якими средствами покликує ся їх до другого чинника законодавства і обовязком президента єсть запротестувати у п. Президента міністрів против такого поступованя. Бесїдник запитує, чи Президент готов по переведеню доходжень що до правдивости тих тверджень застеречи ся перед п. Президентом міністрів против такого поступованя.

Президент Паттай заявив тодї, що не має впливу на іменованє членів палати панів.

Пос. Дртіна і Гайн зголосили інтерпеляцию в справі довірочного окружника міністерства просьвіти до ректоратів университетів що до виступованя учених на з'їздах межинародних в характері незгідних з державно-правним устроєм Австриї. Відтак засїданє палати послів закрито а слїдуюче назначено аж на день 6 мая.

Ворохобня на Балканї не притихає. В послїдних часах стали Анґлїйцї розпускати вість про австрийску тайну пропаґанду в Альбанії, про будову австрийских военних кораблїв, про якісь тайні окупацийні пляни Австро-Угорщини на Балканї і т. д. Найновійшу вість про те, що австрийска пропаґанда в Альбанії значно поступила, а чорногорский рух в Альбанії підупав, подає дописуватель „Morning Post", який мав про се довідати ся в Римі зі сторони добре обізнаної з альбаньскими справами, хоч загально звістно, що між Альбанцями а Чорногорцями панує здавен давна велика ворожнеча і вибухає при першій лїпшій нагоді. Що з альбаньского руху могла би остаточно скористати одна або друга держава, о тім нема нї найменшого сумніву: але перший крок, зроблений в сїй справі, викликав би таку колотнечу, яка могла би закінчити ся страшною, коли вже не загально-европейскою то певно балканьскою війною.

Із Солуня доносять: Войска турецкі в горішній Альбанії посунули ся наперед. У всіх важнїйших точках утворено войскові стациї і постарано ся о відповідні комуникациї. На комендантів стаций вибрано найлїпших официрів. Рух Арнаутів переносить ся з місця на місце, декотрі користають з нічної пори, щоби

4

Конець сьвіта.

З нагоди комети Гелїя — написав К. Вербин.

(Дальше).

Ті три Европейцї зладили собі небавком лижви і саночки та пускали ся далеко в глубину краю. Вид природи був всюди чудний, лиш люди і зьвірята, котрі ще не були погинули, знаходили ся в дуже прикрім положеню. Так стояв опертий об якесь дерево слон в білім як кристал одїню, але житя в нїм не було анї дрібочки. Якийсь пишний тигр лежав витягнений як струна з виставленим язиком. Птицї з красними перами гинучи почіпали ся ще засипаних снігом корчів. Все то виглядало мов би якесь тихе кладовище, котре пітьма вкрила, а коли місяць в повни пустив на ту мертву, закостенїлу, поблискуючим снїгом вкриту країну—своє сьвітло, то все нагадувало справдешну байку з тисяч і одної ночи.

Начальник муриньского племени, Бірібірі жив ще і казив ся завдяки підмозї своїх білих гостий. В хатї зі снїгу, такій як і єго гості собі виставили, присїв він коло огню, мерз і пив, сварив ся і збиткував ся над своїми бідними жінками, котрі мусїли заедно дров носити і ґроґ єму лагодити. Білі обіцяли єму, що коли будуть вертати з єго краю, возьмуть єго з собою в теплїйші сторони і він що дня посилав до них питати, чи они не вибирають ся вже в дорогу.

Одного дня явив ся навіть у власній особі, загорнувшись в чотири грубі вовняні коци, так що лиш трошки очи було єму видко. На ноги затягнув пару величезних чобіт з холявами, котрі дарував єму колись якийсь африканьский подорожник, а котрі служили до того, щоби можна по водї бродити.

— А що, підете вже раз? — спитав він гнївливо.

— Нї, ще нї — відповів єму Жакмон, усьміхаючись. — Ми ще не покінчили своїх обчислень північного бігуна.

— Та коли вже раз покінчите? Я вже не видержу від студени.

— То ходи з нами та будеш спускати ся на ґренджолах.

— На ґренджолах — а се що таке?

— Ходи, то побачиш, старий друже.

Чорний в супроводї своїх жінок пішов спускати ся, але перепудив ся немало, коли побачив, як єго гості на маленьких саночках сунули ся летом блискавки з якогось горба на долину. Не хотїв нїяк спробовати того, а коли не перестали єго намовляти, то він вислав насамперед свої жінки одну по другій, щоби спробовали.

— Хочу насамперед переконати ся — говорив він вишкіривши зуби — чи не можна при тім вязи скрутити.

— Ґалянтний з тебе чоловік! — засьміяв ся на то доктор Шульце. — Отже длятого хочеш задержати тепер свої жінки, Бірібірі? Мають тобі служити за предмети до робленя проби, що?

— Не лиш длятого — відповів начальник племени і знов вишкірив зуби.

— А длячогож ще?

— Тепер стало вже скупо поживи, отже на всякий случай добре мати взагалї сьвіже мясо.

— Ого — то ти би їх з любови таки поїв?

— З любови не конче, але з голоду таки би поїв — сказав на то начальник племени.

В три днї опісля розпочала ся наконець повна трудів вандрівка. Поприязувавши собі до ніг дощинки, щоби могли на них ходити по снїгу і не западали ся, сунули они перед собою на саночках своє дорогоцїнне майно і так переходили через ледові сторони нового північного бігуна. Бірібірі мусїв також сунути свої санки, хоч дуже на то сердив ся і нарікав. Наконець зайшли в теплїйші сторони і остаточно знайшли коло марокканьского побережа якийсь пароплав, на котрий цїла тота мала громадка посїдала. Начальник муринів все ще був змерз і длятого найрадше сидїв коло котлів, опер ся об машину і коли величезну піч отворили, то він таки аж втягав в себе ту спеку, яка звідтам бухала, мов би сьвіжий воздух на дворі. Тому то прийшло капітанови на гадку ужити єго за топника — та й що мав мурин з собою зробити, щоби заробити на кусень хлїба. А що цїла єго робота була лиш в тім, щоби стояти коло паленища і кидати під котел полїна та вуглє і поправля-

обійти заказ. Мінїстер скарбу отворив на потреби войска кредити 100 тисячів франків.

Позаяк Арнаути в Призрени не послухали поручень правительства, постановило правительство виступити силою против них і казало розпочати пушочний огонь на них. До Призрена вислано поміч.

Що поправді стало ся турецкому султанови Мехмедови? В перший хвили говорено, що він занедужав на інфлюенцу, відтак наспіла вість, що на кір. Султанови тепер 66 лїт, то й така хороба як кір могла би в тім віцї стати ся небезпечною. Але здаєсь, що хороба султана далеко небезпечнїйша. В кругах двірских шепчуть собі до уха, що султан занедужав на хоробу ниркову, звану хоробою Брайта. Була би то небезпечна хороба. Характеристичне було би, як би султан тепер помер; панував би точно як-раз один рік, бо позавтру в середу припадають перші роковини скинення султана Абдул Гаміда з престола.

Новинки.

Львів, дня 25 цьвітня 1910.

— **Відзначенє.** Директор женьскої школи видїлової в Коломиї, Володимир Корінєвич одержав золотий хрест заслуги.

— **Надане права публичности.** П. Мінїстер просьвіти надав приватному женьскому лїцееви з рускою мовою викладовою стоварищення „Руский інститут жіночий в Перемишли" на шкільні роки 1909/10 до 1911/12 право публичности, як також право відбуваня іспитів зрілости і видаваня важних в державі сьвідоцтв зрілости.

— **Іспити на учительки ручних робіт жіночих.** Дня 15 червня с. р. відбудуть ся в женьскій учительскій семінариї в Перемишли дорічні іспити на учительки ручних робіт жіночих. Кандидатки, що зголошуть ся до іспиту обовязані внести подання до дирекциї семінариї та приложити метрику хресту і послїдне сьвідоцтво шкільне.

— **В справі видачі платнї учителям** в день 30 цьвітня подав Вп. радник Двору Олександер Барвіньский в „Русланї" що слїдує: В справі видачі платнї учителям в день 30 цьвітня (в суботу) замісць в недїлю 1 мая (на Великдень), о що звертало ся до мене Хв. Учительство в цїли виєднаня відповідного розпорядку в ц. к. Радї шк. кр., подаю до відомости загальної, що наколи 1-ий місяця припадає на недїлю, то податкові уряди обовязані на основі давнїйше вже виданого розпорядку виплачувати платнї день перед тим, отже всї можуть побрати платню в суботу 30 цьвітня.

— **Абонаментові білети.** Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Почавши від 1 мая до кінця вересня с. р. будуть видавати каси особові на стациях Хирів, Дрогобич, Лавочне, Львів, Луцків, Нове Загірє, Перемишль, Стрий, Тернопіль і бюро міске ц. к. зелїзниць державних у Львові (в пасажи Гавсмана) подібно як попередних лїт знижені сезонові білети абонаментові, важні на шляхах ц. к. зелїзниць державних. Згадані білети уложені суть в групи, подїлені на поодинокі округи зелїзничі з важностию 15 або 30 дневною. — Білети абонаментові на сезон від 1 мая до 30 вересня видає ся по слїдуючих цїнах: з важностию на 15 днів коштує 1 кляса 66 К, 2 кл. 46 К, а 3 кл. 26 К. З важностию 30 дневною коштує 1 кл. 98 К, 2 кл. 66 К, а 3 кл. 40 К.

— **Богослуженя** в Преображеньскій церкві у Львові: 1) Великий второк і середа: 9 год. рано Часи і Читанє Тетро-Евангелия, 11 год. рано Лїтургія Преждеосьвященних Дарів; 2) Великий четвер: 9 год. рано Лїтургія сьв. Василия Вел. з Вечірнею, 7 год. вечером Служба св. Страстний Спасителя; 3) Велика пятниця. 9 год. рано Царскі Часи, 11 год. рано Вечірня проповідию і торжественний обхід з Плащеницею, 6 год. вечером Надгробна Утреня Великої суботи; 4) Велика субота: 9 год. рано Лїтургія сьв. Василия Вел. з Вечірнею і благословенє хлібів, 7 год. вечером Надгробне, хрестний хід і Воскресна Утреня. 5) Недїля Пасхи: 6 і 7 год. рано читані служби Божі, 8 година торжественна Лїтургія, 5 год. по пол. Вечірня з Акафистом Воскресеню і проповідию; 6) Сьвітлий понедїлок і второк, порядок богослуженя як в кожду недїлю і сьвято.

— **Дрібні вісти.** Вп. Радник Двора п. Олександер Барвіньский виїхав до Відня і Праги і верне аж по Великодни. — Полтавска губерніска управа зібрала по день 14 с. м. на памятник Шевченка 24.764 рублів. — В суботу пополудни пригадала ся нам знов зима: аж до пізного вечера падав густий снїг, котрий вкрив був дерева і землю та криші домів і перележав аж до рана. Розумів ся, що рівночасно й значно було похолоднїло. — З Бїлграду доносять, що повінь в Сербії прибрала великі розміри і наробила величезної шкоди. Повінь знищила богато сїл і згинуло звиш 400 людий. — З Праги доносять, що в суботу падав великий снїг в цїлій Чехії, а в Баварії була така злива, що на кількох помешних зелїзницях настала перерва. — Жандармерия в Нїредьгазї на Угорщинї арештувала старого Цигана, що розкопував на кладовищи сьвіжі гроби, обтинав трупам руки та ноги і варив собі дома з того страву. За подібну погань було вже в тій околици караних кількох Циганів.

— **Малпа уратувала від смерти.** З Берлина доносять про таку подїю: Усмиритель диких зьвірять, Генріксен, котрий тепер продукує ся в цирку Буша з дикими зьвірятами о мало що не став ся жертвою тигра і як би не малпа, був би певно згинув. Генріксен робив в цирку пробу, щоби при продукциї свого тигра показати також малпу, шімпанзе. Коли усмиритель так якось необачно обернув ся, що спустив тигра з очий, той нараз кинув ся на него з заду. Служба циркова гадала, що для Еріксена нема вже ратунку. Аж ось нараз малпа вискочила на тигра, а той пустив свою жертву і сховавши хвіст під себе відступив ся. Кажуть однак, що тигр пустив свою жертву не для того мовби малпи перепудив ся, лиш з дружби для неї. Від якогось часу стояла клїтка з малпою близко клїтки тигра і оба зьвірята познакомили ся та між ними завела ся дружба. Отже нїби то із-за тої дружби пустив тигр свою жертву, коли почув малпу на собі.

— **З царства злодіїв і розбишаків.** З Петербурга наспіла нинї така вість: Часописи доносять, що із скарбницї московского патриярхату, в котрій містять ся незвичайно дорогі історичні предмети і дорогоцїнности, розкрадено множество дорогоцїнних предметів в той спосіб, що вкрадені правдиві заступлено підробленими.

ти під кітлом, то він охотно на то згодив ся.

Жакмон, котрий одного дня зайшов був до него в тім пеклї, аж відскочив, коли на него бухнула страшенна горяч.

— А щез би ти, Бірібі — крикнув він перепуджений — і ти тут можеш видержати!

— Та видержати якось вже видержу — сказав на то мурин сумовито — але тут вже не то, що було в нашій любій і милій Африцї!

*

Галичина належала до тих країв, котрі ще найменше потерпіли від того, що земля перевернула ся і підсонє на ній змінило ся. Катастрофа пересунула єї в ті більше менше сторони, де нинїшна Арґентина, котра, як звістно, має досить приятне і здорове підсонє. Астрономи і метеорольоґи спершу не знали, що сказати на ту якусь зміну, котра виглядала на якесь чародійство — але небавком здогадали ся причини тої зміни і зачали з цїлою звістною точностию розписувати ся о наслїдках та наслїдках наслїдків.

З легко понятним зачудованєм прочитав п. Антін Губер у Львові одного рана в своїй газеті ту злощасну вість, що вісь землї перевернула ся і що стало ся наслїдком того.

— Подумайте собі, що стало ся — відозвав ся він до своєї родини, що сидїла при столї і снїдала. — Цїла земля перевернула ся — наш край пересунув ся о яких 1350 миль на полудне. В цїлім сьвіті заворушило ся. Анґлїйцї повисилали вже свої воєнні кораблї на всї сторони, щоби повивішувати свої прапори на всіх землях, які би лиш дало ся захопити при сїй нагоді. З Нового Йорку відходять окремі поїзди на всї сторони а прогулькові пароплави везуть пасажирів аж в ті сторони, де вже починає ся ледова полоса. Франция і Німеччина вислали кількох учених для розслїдів тих змін, які настали. В Росиї позамикали всї „Просьвіти" а їх членів повивішували, бо кажуть, що то они перевернули сьвіт до гори ногами.

— Кажеш, що ми пересунули ся 1350 миль на полудне! — відозвала ся панї Губерова а на єї лици пробивало ся зачудованє. Невже ж то може так бути? Таж то дальше як зі Львова до Відня!

— Десять разів дальше, душечко, що найменше десять разів дальше — поучав пан Губер задуманий.

— Не знати, чи не пересунув ся і мій наречений в Перемишли? — відозвала ся на то зажурена найстарша донька. — Отто би була красна істория!

— Не плети дурне, Перемишль від нас прецї все ще так само далеко як був і доси — замуркотїв пан Губер все ще призадуманий. Він зрозумів лиш пересунене, але то, як до того прийшло, позістало для него так само неясне, як для зьвіздаря задна часть місяця.

Нараз на смерть перепуджений схопив ся із свого крісла. Єго гладке повне лице стало блїде як стїна.

— А тобі що, чоловіче? Чи може тобі не добре зробило ся? — спитала єго налякана жінка.

— Дай менї спокій — —

— Та куди ж так тобі дуже пильно?

— Мушу подивити ся, чи — чи ще Нафтула стоїть — відповів пан Губер зворушений. До кількох хвиль надягнув на себе сурдут, взув чоботи і насадив капелюх та вибіг з хати.

Аж за дві години вернув знову, капелюх мав вже насаджений на бакер а на устах пробивав ся розяснений усьміх.

— Ще стоїть! — відозвав ся він вже здалека а панї Губерова сказала єму на то своїм звичаєм спокійно і з добродушним усьміхом: Видко по тобі!

2.

Конець сьвіта а забобонність. — Що таке комети і як они виглядають. — Величина комет і їх хвоста. — Дорога комет і їх скорість.

Кілько разів люди зі страхом заговорять про конець сьвіта, то все приходять менї на гадку дві наші приповідки: „Дурному — вічная память!" і „Чого дурний не знає, то видумає". Що все, що на сьвіті має свій початок, мусить мати й конець, се річ прецї так ясна, що не треба о тім і говорити. Коли чоловік народив ся, то мусить і умерти. На то нема ради. Инша річ, коли то має настати; се для нас тайна. Але чи длятого, що мусимо колись умерти, треба нам зараз що дня кричати, що вже нам конець приходить? А припустім, що видимо навіть якусь таку небезпечність, котра може нам вік скоротити, чи можемо єї напевно побоювати ся, коли єї не знаємо докладно? Але така вже людска натура, що коли чоловік темний і нїчого не знає, то щось собі тоді видумає а відтак того боїть ся. В темнотї і випливаючій з неї обаві містить ся тут забобонности, котра часами морочить не лиш поодиноких людий але й цїлі верстви суспільности, ба навіть цїлі народи і стаєсь иноді причиною якоїсь, що так скажемо, загальної дурійки.

Така дурійка опанувала й тепер широкі маси людий у всіляких, навіть впрочім високо культурних та просьвічених народів на саму вість, що наша земля, як вже звістно, має в день 18 мая зійти ся з хвостом комети Гелія: комета махне хвостом і нас не стане! І дивна річ: на вість о тім, що має настати конець сьвіта, люди десь там в Далмациї зачали випродувати свої ґрунти! Чисто після приповідки: Дурному — вічная память!

(Дальше буде).

— **Перепудились кінця сьвіта.** Вість о тім, що має ся появити комета Гелія, викликала не лиш в Дальматиї і сусідних краях, але також, як тепер зачувати і в Швайцариї, особливо в горах, великий переполох. Мимо того, що місцеве духовеньство і начальники громад старають ся успокоїти селян, селяни, сподіваючись кінця сьвіта, покинули роботи і лиш молять ся та всїлякими способами старають ся спокутувати свої гріхи. З того настрою користають хитрі люди і купують від перепуджених кінцем сьвіта за безцїн їх ґрунти, худобу та всїлякі вартістні річи. Власти швайцарскі видали відповідні зарядженя в цїли охороненя селян від мантїїв.

— **Сегорічні цісарскі маневри австро-угорскої армії** відбудуть ся, як тепер зачувати, в північній части землиньского комітату і в сторонах положених близько Галичини. Кінцевий акт маневрів розіграє ся в околицях Гомоня і Баранна, а возьмуть в них участь войска 10-го і 11-го корпуса з Галичини та 6-го і по части 5-го корпуса з Угорщини. Одним з партійних командантів буде архикнязь Фридрих, начальний командант австрийскої краєвої оборони. Впрочім в сегорічних маневрах будуть держати ся тих самих основ що в послідних трох роках. Австрийскі маневри визначають ся свободою рухів, яких нема в ніякій европейскій армії. Против такого переводженя маневрів підносять ся у войсковій літературі, головно в Німеччині закиди, що через те терпить одноцїльність вишколеня офіцирского корпуса в кермованю війском. В Німеччині старають ся о те, щоби в практичній службі і армії осягнути в узагальненю поодиноких ситуаций по змозі найбільшу одноцїльність, щоби кождий командант, поставлений перед задачею, розвязав єї після індивідуальности більше або менше енерґічно й осторожно, але одноцїльно, після якихсь принципів. Тому в німецкій армії мусить кождий чоловік поводити ся після обовязуючих приписів. В Австриї основа маневрів зводить ся до того, щоб осягнути успіх акцією вільною від всякого шаблїону. Що ліпше, се покаже очевидно хиба лиш найблизша війна.

— **Оповіщенє.** Принятє аспірантів на І. рік ц. і к. кадетскої школи для піхоти у Львові відбуде ся з початком року шкільного 1910/11 в половині вересня б. р. Принятє аспірантів на висші літа послідує лиш виїмково. Принятє на IV. рік є неможливе. Услівя принятя на І. рік є слїдуючі: а) австрийске, взглядно угорске або босан.-герцеґовиньске горожаньство; б) фізичне уздібненє; в) житє бездоганне (відповідне обичайне поведенє); г) вік що найменше 14 лїт і не переступаючий 17 (1 вересня б. р.); д) укінченє що найменше з достаточним поступом чотирох низших кляс школи реальної або ґімназії, при чім не зважає ся на недостаточний поступ в язиках латиньскім і грецкім.

Абсольвенти, котрі що найменше з вдоволяючим (добрим) поступом укінчили на підставі розпорядженя ц. к. Міністерства просьвіти з дня 26 червня 1903 року Ч. 22.503, оснований і зі школами виділовими получений курс науковий, на котрім язики німецкий і французкий а також альґебра суть предметами обовязковими, можуть бути виїмково приняті до вступного іспиту на перший рік.

Крім сего мусять аспіранти зложити в кадетскій школї вступний іспит. (Близші поясненя в приписах о принятю аспірантів до ц. і к. шкіл кадетских).

е) зложенє оплати шкільної, а то: 24 корон річно за шлюбних або душпастирів еванґелицкого, греко-католицкого і греко-всхідного, віроісповіданя, войскових урядників, войскових капельмайстрів, підофіцирів і до жадної ранґ-кляси незачислених войскових ґажистів в чинній службі на пенсиї і із стану інвалідів, ц. і к. войска, воєнної маринарки і ляндвери:

Просьби о принятє до кадетскої школи після взірця, поміщеного в „Aufnahmsvorschrift“ (услівя принятя), мають своявки аспірантів внести просто до команди кадетскої школи найпізнїйше до 15 серпня (найлїпше по окінченю шкільного року в школах середних). — Пряме предкладанє просьби до Міністерства є недозволене. Недокладні, спізнені, або не в дорозї кадетскої школи предложені просьби не будуть увзглядненї.

Оповіщеня конкурсу, взглядно услівя принятя аспірантів до ц. і к. кадетских шкіл, можна дістати в ц. к. державній печатни або в книгарні: „L. W. Seidel & Sohn, Wien, I. Graben“.

160 корон за шлюбних або леґітимованих синів офіцирів і перше вичислених войскових душпастирів і войскових урядників в резерві ц. і к. войска, воєнної маринарки, корол. угор. оборони краєвої, неактивного стану і в евіденциї ляндвери, від офіцирів (войскових урядників) „ausser Dienst“, від урядників двора, цивільних урядників державних, від слуг двора і цивільних слуг державних, від босан. герц. краєвих урядників і слуг, з виїмкою тих, котрі суть при тамошних зелїзницях;

300 корон річно за синів всїх инших австрийских або угорских горожан і за приналежних до Босни і Герцеґовини. — Оплату шкільну належить зложити в двох ратах з гори 21 вересня і 1 цьвітня кождого року.

Телеґрами.

Відень 25 цьвітня. Вчера розпочало ся торжество 50-лїтя тутешної Фільгармонії концертом, на котрім явив ся також і Цїсар.

Відень 25 цьвітня. На нинїшних загальних авдиєнциях приймав Є. Вел. Цїсар між иншими радника Двору п. Олександра Барвіньского.

Константинополь 25 цьвітня. Після послїдного білетину султан хорий лиш на кір. Теплота виносить 39 степенів, живчик.

Константинополь 25 цьвітня. Після послїдних вістий коло Стімле в санджаку Пріштіна на дорозї з Верислович до Прізрена веде ся від суботи рана борба межи 10.000 Альбанцями а 8 батальйонами войска. Подрібних вістий брак.

Константинополь 25 цьвітня. Турецкі часописи доносять, що вість о плянї подорожи наслїдника престола по Европі, єсть передчасна.

Солунь 25 цьвітня. Арнаути напали вчера на почту, курсуючу межи Прізреном а Вереовицями. Прийшло до короткої борби між Арнаутами а вояками ескортуючими почту. По обох сторонах були страти в людях. Остаточно Арнаути уступили ся на сусїдні горби. В Прізренї настав з тої причини переполох.

Москва 25 цьвітня. В процесї против членів московского социяльно-революцийного комітету засуджено 4 обжалованих на заслану, 14 на тюрму, між тими й Анґлійця Ватзона на 18 місяців а 10 увільнено.

Петербург 25 цьвітня. Міністерство просьвіти предложило на радї міністрів проєкт закона о приватних школах. Між иншими єсть там постанова, що в приватних школах всї предмети з виїмкою релїґії і рідної мови мають викладати ся по російски. В школах середних і народних всї предмети з виїмкою російскої мови, історії і географії можна викладати в неросийскій мові, скоро ті школи отворені виключно для дітий, котрі говорять одною неросийскою мовою. Нехристиянам і розкольникам вільно отвирати школи виключно лиш для одновірцїв.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5·50, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10·30.

З Черновець: 12^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), 2^{05}, 5·53, 6^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 6·15, 10^{12}.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 3/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, 7, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: 2^{50}, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.

До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.